

"KELEIVIS"
PILNIAUSIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIDRASTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.
KAINA METAMS:
Amerikoje .. . \$1.50
Kitose šalyse (už ribežiuose) .. . 1.75
PUSEI METŲ:
Amerikoje .. . 75 c.
Kitose šalyse .. . \$1.00
Kreipiantis su kokiais nors reikalais į
"KELEIVIO" redakciją arba užsimokant
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

"KELEIVIS"
LITHUANIAN WEEKLY
— published by —
J. G. GEGUŽIS & CO.
every Thursday in BOSTON, MASS.
Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.
The best Advertising Medium. Executes
all kinds of Job and Book Printing.
Translating and Printing in all Mo-
dern Languages.
All Communications should be addressed:
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

**VISOKIOS ZINIOS
IŠ RUSIJOS.**

106 žmonės sugėdė ant laivo.
Odesa, liepos 14 d. — Ant Juodųjų jūrų, netoli nuo Chersono, garlaivis "Lovkij" susimušė su kitu garlaiviu ir pradėjo skęsti. Bet visi "Lovkio" pasazieriai paspėjo persikelti ant antrojo, bet staiga ant šito eksplodavo katilas ir pasidarė gaisras. 106 žmonės, tame tarpe daug vaikų ir moterių, pražuvo.

Per 11 dienų išvarė 1600 žydų.

Kijevas. — Ištrėmimas žydų iš Kijevo tęsiasi vis tolyn; kasdieną ištrėmiama po 45 asmenis.
Nuo liepos 4 d. iki liepos 15 d. ištrėmta taip vadina-muoju antruoju būdu 497 žmonės. Tas antrasis būdas, tai tokis būdas, kad prisakoma tuojaus kraustyti iš miesto, nežiūrint ar kas turi kokį turta, ar ne, ar kas turi jį kur padėt, ar ne.
Apart to da, per tą patį laiką, t. y. nuo 4-tos iki 15 dienos liepos, 1121 žydas ištrėmta pirmuoju būdu. Tas būdas yra truputį lengvesnis už antrąjį, nes iškalno pranešama, kad išparduotų savo turta.

Bėgė tu 11 dienų ištrėmta da 165 žydai iš Solomenka ir 151 iš Dennijevka. Nuo gegužės 14 d., kada išduota tasai prisakymas, ištrėmta išviso 3011 žydų antruoju būdu ir 3641 pirmuoju.

Riausės moterių kalėjime.

Rostovas prie Dono. — Dideli būriai žmonių, vaikomi policijos ir žandarų, kels kartus buvo apsupę vietinį moterių kalėjimą, iš kur buvo girdėtis šauksmai: "Duokit šian gubernatorių! Duokit miesto viršininką!" Ir per visą dieną buvo daužomi kalėjime langai, laužomi rakiniai ir mėtomi per langus laukan. Pagalios atvažiuo kalėjiman gubernatoriaus ir riaušės nutilo.

Riausių priežastimi buvo sumušimas vieno kriminalinio kalinio moterių skyriuje. Moteris pamatė, kad viršininkai baisiai sumušė žmogų, tuojaus pranešė apie tai savo sądraugėms ir prasidėjo protestas. Moteris tik tuomet nusiramino, kada gubernatorius prižadėjo dalyką ištirti ir kaltininkus nubausti.

Sargybiniams išpėrė kailį.

Jardinas. — Jardino kaime ant čuų jomarko buvo gana karštas susirėmimas su sargybiniais. Čuškai susižavė pradėjo šokti ir dainuoti tautiškas dainas. Sargybiniai tuojaus puolė tvarką daryti ir suėmė 2 čušus. Minia tuomet šoko ant sargybinių, atėmė suareštuotus savo draugus ir taip išdirbo

ŽINIOS IŠ VISUR.

Ispanijoje neramu.

Madridas, Ispanija. — Nežiūrint, kad valdžia su Vatikano jau kaip ir susitaikė, tačiau dalykų stovis aiškiai parodo, kad ji, Ispanijos valdžia, jau bedievė ir todėl laukiama naujų incidentų.

Ministerių pirmininkas Canalejas pereinotį sąvaitę aiškiai pasakė, kad Ispanijoje ne popiežius turi valdyti, bet valdžia ir jai priklauso bažnyčios, kaip šalis turtas. Bažnyčios turi mokėti mokesčius taip, kaip ir kitos įstaigos. Tokis ministerių pirmininko išsireiškimas labai užganėdijo popiežiaus priėjus ir laisvamanius, iš kurių daugiausiai susideda valdininkai ir politikieriai, bet užtai labai sugraudino klerikalus. Valdžia, bijodama, kad sukurstytų kunigijos tamsi minia nepradėtų kelti riaušių, laiko gatvėms pasirengusią kariūnėn, kad iškart užgniaužti kiekvieną subruzdiją.

Revoliucionieriai šaudė per langą.

Tiflisas, ant Kaukazo. — Kutaiso gub., kaime Džudžati sargybiniai apsupo namą, kuriame turėjo butą pasislėpę jieskomi revoliucionieriai. Apsuptieji pradėjo per langus į sargybinius šaudyti ir metė vieną bombą. Vienas sargybinis užmuštas, trys sužeisti, kiti persigandę išbėgiojo. Revoliucionieriai pasislėpė.

Ant gatvės nudėjo mokyklos direktorių.

Tiflisas. — Realinės mokyklos mokytojas Osadov vienu kalavijo smugiu nudėjo ant gatvės mokyklos direktorių Sibirecėvą.

Šaudėsi 8 valandas.

I Novogorodko miesteli, Aleksandrijsko paviete, atvažiuo geležinkelio nežinomi penki žmonės, jų tarpe dvi moteris ir krumuose pasislėpę. Krumus tuoj apsupo policija ir kaimiečiai. Pasislėpusieji pradėjo iš krumų šaudyti. Policija taipgi suviais atskatinėjo. Iš abiejų pusių išleista apie 2,000 suvių.

Vienas iš pasislėpusiųjų išbėgo iš krumų ir nusisovė. Kiti buvo užmušti krumuose. Šaudymasis tęsėsi 8 valandas. Iš atakavusių užmušta 4 valstiečiai ir daug sužeista.

Nuo liaudies reikia mokintis, o ne liaudį mokint, sako Tolstojus.

Minia darbininkų, susidedanti iš 26 žmonių, šiomis dienomis aplankė grovą L. N. Tolstojų Jasnaje Polianoje.

Darbininkai užpylė tą senelį įvairių įvairiausių klausimais. Klausinėjo apie dabartinius nuotikius. Interesavosi jojo pažiuromis ant tų ar kitų rašytojų, kalbėjo apie mokslą, tikybą.

— Aš negaliu ant sykio atumet nusiramino, kada gubernatorius prižadėjo dalyką ištirti ir kaltininkus nubausti.

Su orlaiviais nesiseka.

Friedrichshafen, Vokietija. Grovo Zeppelino gazinė dirbtuvė likos beveik visiškai sunaikinta, kada eksplodavo gazi liepos 19 d. Devyni žmonės buvo sužeisti, ir keli labai sunkiai.
Išviso buvo dvi eksplozijos. Pirmą sprogo katilas, kas pagimdė gaisrą; ugnis pasiekė cilindrius su hidrogeno (lengvas gasas), kuriuo Zeppelinai pripildo savo orlaivius. Tuomet pasidarė kita eksplozija, ir tai taip smarkiai, kad dirbtuvės stogas likos nuo sienų nukeltas, išneštas ir padanges, sudraskytas ir plačiai aplinkui išmėtytas. Sienos taipgi likos neštos nuneštos ir keli vasar-

IS AMERIKOS.

11 kareivių žuvo nuo eksplozijos.

Norfolk, Va. — Vienuolika kareivių likos užmušta ir šeši sužeisti, kada Fort Monroe tvirtovėj darant bandymus pereinotį sąvaitę sprogo kanuolės šuvis.

Nelaimė atsitiko laike šaudymo iš 12-colinės kanuolės studentų korpusą, susidedantį iš 30 oficerių, baigiančių minėto tvirtovėj artilerijos akademiją.

Carukas turės laivą-bombasargį.

New York. — Liepos 21 d. išvažiavo iš čia kapitonas Ivan Razenskijs, vienas iš artimiausių caro šeimos tarnų, kuris užsakė čia carui bombasargį laivą, t. y. tokį laivą, kurio revoliucionieriai negalėtų sudraskyti bombomis. Laivas turi but 16 įpėdu ilgio, nikeliuotas ir su visokiais parankumais.

10,000 indijonų kunigams da neprieinamų.

Cambridge, Mass. — Pereinotį sąvaitę misijonieriai turėjo čia teologiško mokykloje susirinkimą, kur kun. H. L. Burlison pranešė, jog kalifornijoj yra da 10,000 indijonų, kurie apie krikščionybę neturi da jokio supratimo, gyvena kaip laukiniai ir misijonierių neprireidžia.

Policistas užmuše 6 negrus.

Elliot, Min. — Kada policistas Sid Cauley nuėjo areštuoti 7 negrus, o pastarieji apsiginklavo ukiškais padargais ir pradėjo tartis policistą užmušti, tas pradėjo šaudyti ir penkis juodveidžius užmušė, o du mirtinai sužeidė. Kaipio policistui, tas daleistina.

Kerštinčius ar beprotis.

Springfield, Mass. — Liepos 23 d. likos nušauta čia Mrs. Eleanor Shepard, Boston & Maine geležinkelio superintendente pati. Ją nušovė George C. Creley, pirmasis Shepardo uošvis. Ar tai buvo kerštas, ar Creley ją nušovė įgavęs proto sumišimą, da neįstirta.

Kada užmušėjas tapo uždarytas į kalėjimą, jis dusk bandė nusižudyti. Pirmą jis apsuko sau kaklą juostele, kuria riubsiuiviai mieruoja drapanas, bet kalėjimo sargas į laiką tai pamatė ir juostelę paluosavo. Paskui jis suplėšė savo kišenius ir susukęs iš jų virvę taip suveržė sau gerkle, kad policistas, išgirdęs nepaprastą knarkimą, atrado jį visai pajudusį.

Antras juodas Johnson.

Bruselė, Belgija. — Didele sensacija sukėlė pasklydęs čia gandas, buk tai negras, kuris pasivadino čia kaip Jack Johnson, yra tas pats Jim Johnson, kuris neseniai Renos muštynėje sumušė garšų šampioną Jeffries'ą. Iriamamas Johnson tapo suimtas ir atiduotas į valdžios rankas. Užklaustas, kas jis per vienas, jis atsakė: "Aš esu Johnson ir aš esu negras. Bet aš nesakau, kad aš tas pats Johnson, ką Amerikoj sumušė Jeffries'ą. Tai pamelavo mano direktoriai." Ir direktoriai turėjo iš Belgijos bėgti, paleidę melaginę paskalą.

Užmuše žmogų ir išteisintas.

Boston, Mass. — Liepos 11 d., policistas Dennis Leary nušovė ant Charlestown'o tilto žmogų. Nušautojo draugai, Alvin W. Johnson, John J. Anderson ir Robert J. Verner, patraukė policistą į teismą.
Pereinotį sąvaitę buvo byla ir teisėjas policistą išteisino, o kaltininkais pripažino skundėjus ir pasmerkė juos nuo 6 mėnesių lig metų kalėjiman. Apkaltintieji padavė apeliaciją ir likos sulaukyti po \$1000 kaucijos.

Ugnis artinas prie parako sandėlių.

Winnipeg, Man., Kanada. Girių gaisras, kuris padarė jau milijonus nuostolių, greitai artinasi prie Orodennio parako sandėlių. Jeigu neužsės didelis lietus, žmonės neįstengs ugnies sulaukyti.

Vaikas prirakintas prie vanės.

New York. — Vaikų draugijos agentas užėjo vienoj italų šeimoj prirakintą prie vanės 10 metų vaiką. Vaikas sakė, kad jį prirakino tėvas ir trečia diena jis jau nieko negavo valgyti.

Sudėgė 110 arklių.

Newark, N. J. — Liepos 23 d. užsidegė vienos kontraktorių kompanijos arklydės ir iš 110 arklių vieni sudėgė, kiti taip apdegė, kad juos reikėjo nušaut.

Pavogė \$70,000.

New York. — Susekta, kad Chiniskai-Rusiškoj Bankoj ant Pine gatvės pavogta \$70,000. Vagis nežinomi.

Daug sužeista riaušėse ant Grand Trunk.

Detroit, Mich. — Streikieriai užpuolė su savo pritarėjais ant 35 streiklaužių, kurie buvo užėmę ant geležinkelio streikuojančių darbininkų vietas, ir daug jų sužeidė. Darbai likos pertrukti.

Nenori ne paveikslų Johnsono matyt.

Chicago, Ill. — Policijos viršininkas Stewart, sugrįžęs iš Devil's Lake, Wis. nuo vakacijos ir pasikalbėjęs su majoru, prisakė pertraukti rodymą krutanių paveikslų apie Johnsono ir Jeffries muštynę.

Jungtinės Valstijos grumojas Madridui.

Washington, D. C. — Jungtinių Valstybių kariūnė tuojaus užims Nicaragą, jeigu Madridas nužudys jauną amerikoną Wilimą Pittmaną, kurį Madrido kareiviai suėmė revoliucionierių tarpe.

Sudėgė namsargis ir vaikas.

New York. — Netoli Williamsburgo tilto, septynių gyvenimų namuose užgimė gaisras ir sudėgė namsargis Parrish Eged ir benamis vaikas, kuriam minėtas namsargis buvo pavelijęs ant stogo miegoti.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

—Labą-rytą, Maikie!
—Labą ir tau, tėve. Gal svarbų reikalą turi, kad taip anksti atėjai?
—Taip yra, vaike. Orlovų plenas man nenusisekė, tai dabar sugalvoju kitokį.
—Gal anglių kast važiuosi?
—Ne, vaike, laikraštį manau leisti. Tu busi už redaktorių, o aš už leidėją ir administratorių. Ar tu apsiimi?

—Laikraštį lietuviams daugiau nereikia. Jų ir taip jau yra beveik per daug. Jeigu pinigų, tėve, turi, tai užsiskait geriau čėverykų krautuve.

—Tylėk, nes taip ir pylsiu per...

—Už ką?
—O kam tu mane išjuoki? Ar tau rodos, kad aš kokis kurpius, kad tik čėverykus galiu pardavinėti?

—O gal tau rodos, kad kurpius, tai ne žmogus? Iš tavęs, tėve, negali but da nė kurpius, o ant laikraštinių tavo ir ypata nepašai.

—Kodėl? Ar tu manai, kad aš permažai mokytas? Aš girdėjau, kad nekurie lietuviški leidėjai nemokėjo nė pasirašyti, o pradėjo leisti laikraščius ir pramoko nuo redaktorių. Tu irgi galėsi mane pamokyti.

—Nemislyk, tėve, kad laikraštį išleisti yra taip lengva, kaip tau išrodo. Vienas dalykas, tai reikia daug pinigų įtaisymui spaustuvių, o antaras, tai reikia turėti užtekintai skaitytojų, kad tavo laikraštis apsimokėtų. Paskui reikia mokėti tuos skaitytojus prilaikyti ir naujus da patraukti. Kitaip tu subankrutysi.

—Pasakyk tad, kokis biznesas geriausiai man tiktų? Didžiausią man tautiečių su saliniais puikiai uždirba. Į seimą kaip suvažiuoja, tai tarytum kokie baronai, net malonu pažūrėti, tik štai kas man nepatinka, kad salininko vardas labai prastas—su girtuokliais turi reikalą vesti.

—Jei tu turi kelis šimtus dolerių, tai aš patariau nusipirkti farmą. Amerikoje žemė pigi. Pavaziavęs toliau nuo miesto, ypač Vermont'o arba Maine'o valstijose, už nedidelius pinigus galima gražią ukę gauti. Daugelis pratingesnių lietuvių taip jau ir padarė.

—Ne, vaike, farma tai ne man. Aš karvių melžti nenoriu.

—Kodėl? Karves melžti darbas svaresnis, negu alų pilstyti.

—Pagalios, vaike, Amerika tai ne mūsų tėvynė, žemės pirtai čia negalima, nes nusipirkęs turi išsidėdėti čia Lietuvos ir apsigyventi čia ant visados.

—Kur tu gyvensi, ten bus tavo tėvynė. Pažiūrėk, kokie miestai ištatyti Amerikoje! Kokie puikūs parkai, kokie muzėjai, teatrai, pažiūrėk, kokios fabrikos—vis tai pastatyta rankomis europiečių, kurie paliko už jurių tėvų žemę ir atvažiuoja pasidarė naują tėvynę. Ir

pažiūrėk, ar jie ne laimingesni šiandien už tuos, kurie tenai pasiliko? Vokiečiai turi galingą savo tėvynę, turi savo valdžią, kaizerį, o pažiūrėk, kiek čia yra vokiečių fabriku, farmų! Kai kur čia li miestai Amerikoje priguli vokiečiams. Tik lietuvių negali persitikrint, kad ir Lietuva ir Amerika, tai tas pats žemės kamuolys ir ta pati žemė ir nenori čia apsigyvent.

—Gali sau kalbėti, kaip nori, o tėvynės aš neužmiršiu. Man, vaike, brangiausia ta žemė, ant kurios aš gimiau.

—Žemė, tėve, visur ta pati ir ji visa turi but tau lygiai brangi. Vieta, kur tu gimėi, nė kuomi nesiskiria nuo kitos vietos ir smagiausiai turi but ten, kur geriau žmogui gyventi. Žuikis jau gana paikas sutvėrimas, ir tai apleidžia savo seną guolį, jei kita randa patogesnę vietą. Taip, tėve: kur geriau gyventi, tenai turi but ir žmogui geresnė šalis. Todėl nesvajok apie Lietuvą, bet pirk ukę Amerikoje ir busi laimingesnis negu Lietuvoje.

—Palauk, vaike, aš da pamislysiu apie tai. Bet kodėl tu sakai, kad laikraštį lietuviams daugiau nereikia? Man rodos, kad juo daugiau laikraštį, tuo daugiau apšviatos.

—Lietuviai turi apie dešimtį didelių savaitraščių ir tegul tik visi juos skaito, apšviatos jiems užteks. Tu geresnio laikraščio nepadarysi už tuos, ką eina jau nuo kelių metų, taigi daugiau ir apšviatos nepaskleisi. Pastaruoju metu labai daug pradėjo gimi mažesnių laikraštukų, kurie po dviejų-trijų numerių paprastai sustoja ir nuneša žmonių prumeratą. O jei kokis iš jų ir eina, tai tinka tik muišui su vyniot. Daug butų geriau, kad tokie „laikraštiniųkai“ nusipirktų už tuos pinigus ukę, kur pigiai žemė parsiduoda.

Kaip užsilaikyti karščiuose.

Dabar užėina karščiausias laikas, žinomas kaip karštieji sriovė, kuri kas metai apie šį laiką tęsiasi po kelias dienas. Karštieji esti per tas dienas taip pavojingas, kad silpnėsi žmonės krinta nuo smugių negyvi arba negalėdami pakeisti nusižudo.

Užėjus tokiam karščiui nekuomet nereikia vėdinti alium, kaip tai priprasta daryti pas lietuvius. Svaiginanti gėrymai yra labai pavojingi karščiuose, nežinurint, kad tuotarpu jie ir atvėdina. Daug bus geriau, jei už tuos pinigus nusipirksi ledą ir padarysiš saltą vandens. Aparto ta da, prie to paties ledo galėsi pastatyti pieną, mėsą ir kitus valgius.

Labai gerai yra kasdien išsimaudyti, o ypač ryte. Jei kam toli prie vandens, tai turi įsitaistyti maudyklę namie.

Reikia saugotis saulės ir nereikia persunkti dirbti. Miegoti reikia tiek, kiek tik galima.

Maistą reikia vartoti kuolengviaus. Mėsos daug valgyti nėra gerai. Kuodaugiausiai reikia valgyti daržovių.

Jei aplinkybės pavelija, labai gerai ant karo vakare pasivažinėti.

Kuomet prasizengęs darbininkas eina į kalėjimą, prasizengęs kapitalistas važiuoja į Europą.

Kas kaltesnis?

Nėra tos dienos, kad negautume nuo mūsų skaitytojų pasiskundimų, jog prisijėjęs atlikti kokį nors reikalą su kunigu, pastarasis per daug juos nuskriaudė. Kartais, perskaičius tokį laišką, sunku pasakyti, kas yra kaltesnis: nuskriaudusis, ar nuskriaustasis. Štai viena tokių laiškų ištrauka:

„Garbi Redakcija! Malonėkit pažvelgti į mano vargą. Žinot, kokios dabar karščios dienos, o aš dirbu ant geležinkelio. Prakaistas nuo manės bėga sriovėmis, bet gaunu tik pusantro dolerio už dieną... Nuėjau pas kunigą paduoti užsakus—ogi jis pareikalavo penkiolikos dolerių už šliubą, kuris turėjo atsibuti po trijų savaitių, bet užmokėt reikėjo iškalno. Žinoma, pas kunigą jau nuderėsi—ir turėjau užmokėti. Bet išėjęs pamislijau: O tu nevidone! Už ką tu taip skaudžiai mane nuplėšai!“

Paėmus tą dalyką iš moraliskos pusės—kunigas kaltas. Jis gerai žinojo, jog atėjęs pas jį su puslėtomis rankomis lietuvis negali daugiau uždirbti, kaip pusantro, o daugiausiai du dolerių į dieną. Jis taipgi žinojo, jog tas pavargęs darbo žmogus neturi tiek drašos, kas su kunigu galėtų derėtis. Ir, kaip jis pats sako, nesiderėjo. O primdams iš pajodušiu nuo darbo rankų pinigų, kunigas turėjo pamislyti, jog gali but, kad tas žmogus atiduoda paskutinį. Vienok priėmė. Ir čia jau yra nuskriaudimas savo artimo, aciū jo nesusi-pratimui.

Bet šiose materijalizmo dienose, kada viskas remiasi ant dolerio, negalima į dalykus žiūrėti vientik iš moraliskos pusės. Jeigu žmogus nekovotų už savo buvį, jis negalėtų nė gyvent. Kovoj, suprantama, meilės artimo jieskot negalima, nes ji su tuo tikslu ir vedama, kad išnaudoti kitą. Juo žmogus daugiau išsilavinęs, tuo geriau jam sekasi kova—daugiau moka išnaudoti kitus ir geresnį pasidaro sau gyvenimui. Kunigas taip pat priverstas kovoti už savo buvį, kaip ir kiekvienas žmogus. Jeigu jis mato, kad gali paimti \$15—paima. Nors tuomi jis nuskriaudžia kitą, bet ta skriauda jam yra nauda. Ir iš to atžvilgio žiurint, kunigą, kaip žmogų, galima išteisinti, nes jis kovoja už salum buvį. Kaltesniu yra tas geležkelietis, nes pats nunešė kunigui \$15 ir išėjęs vadiną jį „nevidonu.“

Mes duodam tokį patarimą: Nemokekite ir kunigas jumi nenuskriaus.

Ką veikia kapitalizmas?

Kada kapitalizmas pagimdo daugiau prasizengėlių, negu jo teismai gali paspėti teisti, tada jis stato naujus kalėjimus ir daugiau teismų. Kada jis pagimdo daugiau skurdžių, negu gali juos su naudoti, tada jis apskelbia karą ir tą perteklių sunaikina.

Nestok už dabartinį plėšimū surėdymą. Užlipk ant jo ir atsisėsk.

Francuzijoj visuomenė turi monopolį ant degtukų, už kuriuos gryo pelno pernai turėjo \$5,700,000. Jeigu mūsų T.M.D. turėtų visuotinę balsavimą, ji taipgi būtų uždirbus apie \$1,500, nes Kudirkos raštus butų spaudinus Amerikoje pas lietuvių.

Šunies gyvenimas.

Du šunčiai sugavo zuikėlį ir linksni atsisėdo pietauti. Bet ėjo pro šalį didelis Rudis ir atėmęs nuo jų zuikėlį nusinešė.

„Tas, matot, pagautas mano dienų, todėl jis ir priklauso man“—paaikšino Rudis mažukams ir paėjęs toliau pradėjo zuikėlį plėsti.

Mažieji šunčiai atsigulė, ištisė ant kojų snukučius ir nusiminę žiūrėjo, o kadangi jie nebuvo anarchistais, tai nuosavybės klausimo nė nesvarstė. Bet Rudis, igijęs lobį, jautėsi jau kaip ir kapitalistu ir pasisaukė dideli Buldogą ir Taksį. Pirmam jam jis liepė saugoti savo lobį, antramjam—mokyti mažuosius šunčius doros ir nesikėsinti ant svetimo lobio, kuris nuo Dievo jam yra dovanotas.

Ir valandą laiko visi jie žiūrėjo, kaip Rudis apsilaidžydams ėda kitų sugautą zuikį. Ant galo vienas iš šunčių prabilo:

„Ar žinot ką, vyrai? Šokim visi sykiu ir atėmę nuo Rudžio zuikį pasidalykim!“

Buldogas žiūrėjo per valandėlę su nuosteba, užsimastė, paskui suirzgė ir šoko prie Rudžio.

Išvydęs tai Taksis pradėjo kalbėti apie dorą ir baugini, kad už prisavinimą svetimo turto neįeis jo į dangų. Bet Buldogas neėmė to nė į atidą ir atėmęs nuo Rudžio zuikėlį pradėjo su mažais šunčiais džiaugtis.

Tuomet Taksis pasukino veidmainingai uodegą ir tarė:

„Dabar, vyrai, turim padaryti dalybas ir aš tikiuos, kad jus nenuskriausit ir manęs.“

(„Appeal to Reason.“)

AR KAPUCINO ŽODŽIAI TEISINGI?

Nemanyk, skaitytojau, kad aš, kuris šį straipsnį rašau, esu su ragais ir uodega ir esu toks baisus, koku perstatė „Dievo pasiuntinys“ K. Kapucinas. Aš esu toks pat darbininkas, kaip ir tu, esu visų skriaudžiamas ir išnaudojamas, kaip ir tu. Bet aš tau, broli, noriu parodyti, ar kapucino žodžiams galim tikėti.

Dvasiškija matydama, kad jau žmonės pradeda įjieskti rojus ant žemės, kad jau bando pagerinti savo buvį per kovą ir mokslą, kad eidami pro bažnyčią jau nepuola ant kelių, išrinkus iš savo tarpo vieną, kurio basos kojos ir ruda išpašota barzda geriausiai gali užkerėti neistobulintą žmogaus protą ir patraukti skurdžių darbininką savo pusėn, atsianti į Ameriką ypatoj K. Kapucino, kuris, važinėdamas po lietuvių apgyventas kolonijas, keikia tuos. be kurių nė jis, nė visa žmonija negalėtų gyventi.

Tasai valkata keikia mokslą, draudžia darbininkams skaityti laikraščius ir knygas, moterį įjudo prieš vyrą, tėvą prieš vaikus, žodžiu sakant, griauja šeimynišką žmonių gyvenimą ir klesinį darbininkų solidariskumą.

Jis meta tukstančius per kunų ant mokslo vyrų, moterį gundo, kad jina neduotų vyrui valgyti tol, kol tasai nesudegęs savo laikraštį ar knygas, tėvams liepia kankinti savo vaikus, kurie skaito ar lanko darbininkiskus susirinkimus ir t. t.

Dabar parodysiu tau, skaitytojau, jo klaidas, kurias

jis skelbia tvirtindamas, kad tai yra šventi jo žodžiai.

Pirmiausia jis keikia mokslo vyrus, kuriems ištikrųjų turėtų but dėkingu už tai, kad jie pagerino pasaulį. Jeigu nebutų mokslo, tai ir mūsų Kapucinas ir mes šiandien turėtume ar visai pliki ar žvėrių kailiais prisidengę vaikščioti, nės nemokėtume nė rubus sau pasigaminti.

Gal tu, darbininke, užgindysi sakydamas, kad Kapucinas rubsiuvių mokslo nekeikia? Bet aš turiu tau pasakyti, kad rubsiuvis pats vienas rubo padaryti negali, jam reikalinga adata, kuri padirbtą iš plieno, o tas plienas padirbtas iš rudos, anglių ir tam tikrų akmenų, kuriuos mokslo vyrai, tyrinėdami žemės sluogsnus, atrado giliai žemėje.

Anų laikų dvasiškijs mokslo vyrus degino ant laužo, kurie išdriso tyrinėti žemės sluogsnus.

Mokslo vyrų išrastas ir elektras, kuriuo apšviečia tą pačią bažnyčią, kurioje Kapucinas tuos energiskus ir pilnus pasišventimo mokslo vyrus keikia, parduodamas veltinams.

Taigi, skaitytojau, isigilink giliai į pasaulio surėdymą, o tikrai atrasi, kad be mokslo vyrų, be jų išradimų negalime gyvent. Ir Kapucinas be jų nė žingsnio negali žengti.

O jeigu juos keikia, tai kamgi jų darbais naudojasi? Jeigu jam mokslas yra bedieviškas, tai kodėl jis nebėgo nuo jo į girias ir neapsigyveno su beždžionėmis, kurios apie mokslą nieko da nežino, kurios maitinasi riešutais, nenešioja drabužių, gyvena kaip tikri šventieji?

Tuomet galėtų drąsiai keikti mokslą ir vadintis šventu ju. Jeigu pasaulis šiandien negali gyvent be mokslo, be anglies, elektro ir kitų tam panašių dalykų, tai mes privalome tu garbingų mokslo vyrų kapus liauromis apkaldyti ir buti jiems dėkingais už jų išradimus.

O jeigu kas juos keikia ir jų darbais naudojasi, tas yra beprotis ir tokiu yra Kapucinas. Dvasiškijs neturi tiesos gyventi namuose, nes namai be mokslo nesistato, neturi tiesos važinėti trukiais, laivais nė automobiliais, nes tie išrasti per mokslo vyrus.

Lengva buvo kunigėliams rodyt pirštu augstyn, kur niekas nieko nemato, bet jų tas rodimas jau nubodo žmonių, nes jau baigiasi 2,000 metų, o nieko gero nepadarė ubagai, bet ir patys tokiais liko—prakišo savo sunkiai uždirbtus centus. Geistina, kad scrantoniečiai, kurie jau pažino, kas gero ir kas blogo, griebtųsi už geresnių darbų. Viršutinių darbų lietuvių darbininkai kur kas daugiau yra susipratę, negu šioje apygardoje anglikasai.

Senas Vincas.

Red. prierašas. Girdėjom, jog p. Kapucinas jau nusišutęs barzda ir įjieskęs lietuviškos parapijos.

VARDAN TEISYBES.

„Keleivio“ 25 nr. po antgalviu „Seimų Aidas“ tilpo neteisingos žinios apie T. M. D. III-čią seimą. Ten matodino drabstomas purvais ypatus, kurios anaipol taip nesielgė, nes ir negalėjo taip elgtis, kadangi ten buvo suvėvė kitokia tvarka, negu p. A.Ž. pamatuojama. Pirmas: yra pasakyta, buk p. Gabrys agitato už p. Balevičių, o p. Balevičius agitavo tuom pat

keliu už p. Gabrij. Turime pasakyti, kad tas yra neteisybė. 28-ta T.M.D. kuopa perstatė juos į garbės narius, o delegatai visi vienbalsiai pradėjo šaukti ura, bravo ir t. t. Reiskia. vienbalsiai juos paskyrė garbės nariais. Bet p. Gabrys, kaip lygiai ir p. Balevičius griežtai nuo tos jiems visų delegatų brukamos garbės atsisakinėjo. Esant bepalioviniams reikalavimams, jie savo atsisakymus atkartoj, bet viens už kitą neagitavo. Tiesa, p. Gabrys perstatė p. Lovey į garbės narius ir nurodė jo užsitarnavimą, o p. Balevičius perstatė p. J. J. Paukštį, nurodydamas jo nuopelnus už darbavimosi T.M.D. Bet p. A. Ž. apsilenkė su tais faktais ir papildė grieką melagystės.

Antras: pasakyta, buk T. M. D. seime Balevičius dalindamas balsavimo korteles, skubina parašę kandidatų pravardes ir parašytas atiduodavęs delegatams (taip daręs dar ir kitas delegatas, kurio pravardė nežinoma) etc. Tas taipgi neteisybė, kadangi T.M.D. seime visi balsavimai atlikti viešai ir jokios kortelės nebuvo dalinamos. Abelnai visas straipsnėlis neparemtas faktais. Nors p. A. Ž. ir sako, kad tai yra gyvenimo faktai, tačiau mes pripažįstam kad yra melagystė.

Tą liudijame III-čio T. M. D. seimo valdyba: Pirm. J. V. Lutkauskas Sekr. Ant. Šlakis.

KORESPONDENCIJOS
Scranton, Pa., West Side.
Atkakus man čion pasiviesėti pas gimines, pasirodė nykus, lietuvių apgyventas virš minėto miesto kampelis. Kalnakasiai, kaip jie sako, jau nesilaiko nė unijos. Kasyklose anglį jau baigiama, todėl darbai baisiai sunkūs. Merginų darbų sustoja. Randas kelias lietuviškų vertelų krautuvninkų ir karčemninkų. Vieni iš jų subankrutję, kiti prasigyvenę. Iš darbininkų, tai kiek man teko patyrti, susipratusių to miesto dailie suvis mažai. Girtuoklystė pakilus lig augščiausio laipsnio. Karčemas perka lenktyniuodami ir mano vargstai prasigyventi, bet negali išsisukti iš kapitalistų kišenianus. „Laisnių“ moka po \$1,100 ir 1,200 ant metų, rendos taipgi brangios, tai nekurie netik savo brolius padarė ubagai, bet ir patys tokiais liko—prakišo savo sunkiai uždirbtus centus. Geistina, kad scrantoniečiai, kurie jau pažino, kas gero ir kas blogo, griebtųsi už geresnių darbų. Viršutinių darbų lietuvių darbininkai kur kas daugiau yra susipratę, negu šioje apygardoje anglikasai.

Balandėlis.

Middleboro, Mass.
Birž. 12 d. L.S.S. 139 kp. parengė prakalbas; už kalbėtoją paskvietė drg. F. J. Bagočių iš Bostono. Ant pažymėto laiko susirinko apie 80 ypatų, pribuvo ir kalbėtojas. Prakalbos prasidėjo 2:30 po pietų. Drg. Bagočius savo kalba taip sujudino klausytojus, kad daugumai net ašaros riedėjo per veidą. Padeklamavo U. Urboniukė „Pasiilgau aš tavęs“, o J. Toliavaša—„Prie mokslo“, „Ne tas žino audrą“ ir „Ant šio svieto visur.“ Klausytojai taip tykiai klausėsi, kad rodos taip ir gaudė kiekvieną žodį. Aukų su-

rinkta \$6.00, literatūros paroduota už \$3.40.

Reikia paminėti, kad L. S. S. kuopa per 4 mėnesius savo gyvavimo jau surengė dvejus prakalbas ir vieną sykį paskaitą, o neužilgo žada mokintis perstatyti „Žmones.“

Lietuviai čionai visi dirba kurpių dirbtuvėse, uždirba nuo \$2.00 iki \$4.00 ant dienos ir daugiaus; darbas nuo štukų. Šimet darbai eina gerai; mokančiam darbą galima darbas gauti lengvai.

Čionai pradėjo sirgti, daugiausiai jauni, kaž-kokia liga, sutinsta burna ir serga per sąvaitę ir daugiaus. Ap-sirgo jau penkios ypatos, tik per dvi sąvaites laiko.

J. T-ša.

Exeter Borough, Pa.

Birželio 16 d. tapo užmuštas Petras Tulaba. Velionis dienomis dirbo kasyklose, o vakarais pagelbėdavo broliui dirbti gertuvėje (saliu-ne). Taigi 8 valandą vakare jis nuėjo į sklepą išsinešti daigtus, kurie ten buvo, kad kas nakties laiku neišvogtų, nes sklepo sienos buvo išgriautos, kadangi taisomas visas namas, bet kad buvo jau tamsu, tai reikėjo užsinešti lempą, bet elektrikinės lempos stiklas buvo sumuštas. Taigi Tulaba pašaukė brolių, kad paduotų jam kitą stiklą. Bededant tą stiklą dasytėjo prie apnuogintos velos ir elektriska sriovė perėjo per jo kūną. Nors pašauktas gydytojas kiek galėdamas stengėsi pagelbėti, bet Tulaba tuoj sustingo. Velionis paėjo iš Suvalkų gub., Seinų pav., Barčių kaimo, 29 m. amžiaus, mylėjo skaityti laikraščius ir knygas, ir lošti teatrų; prigulėjo prie dviejų teatrališkų kuopų, o taipgi buvo ir daininiku. Velionis tapo palaidotas ant Pittstono kapinių birželio 19 d. Laidotuvis dalyvavo 35 karietos ir 7 daržkos. Viena kariaie vežė gyvų gėlių vainikus, kuriuos prisinešė giminei ir draugai, o taipgi žingsniavo ir S. Daukanto draugystės draugai, kurių čia yra pusėtnas skaitlius, ir prie kurių prigulėjo velionis.

J. Varnagiris.

Hudson, Mass.

Liepos 4 d. ant Stoughton st. buvo lietuviškos vestuvės, kur per visą naktį gėrė, o ant rytojaus pradėjo muštis. Atėjo policija ir visus peštus areštavo. Išsimiegoję šaltojo, vestuvių didvyriai turėjo užmokėti \$15.00 bandomos.

Už tokias vestuves reikia išreikšti papeikimą, nes jos netik demoralizuoja mūsų jaunuosius, bet žemina ir lietuvių vardą. Amerikonai skaitydami laikraščius, apie lietuvių kitokių žinių nemato, kaip tik apie triukšmingas vestuves.

J. Žirgas.

Burlington, N. J.

Neseniai atvyko čion kunigas Šimakovskis ir pradėjo tverti parapiją, ragindamas lietuvių prisidėti prie lenkų. Bet lietuvių nelabai nori, nes bažnyčioje lenkai nori savo kalbą ir lietuviams brukti.

Liepos 4 d. kunigas parengė parapijos pikniką. Išpradžios viskas ėjo gerai, bet kada žmonės pasigėrė, prasidėjo su lenkais peštynės. Priežastis peštynių buvo tame, kad kunigas vaikstinėjo su čekiais paskui žmonių ir ragino juos pirkti, sakydamas: „Vaikiniai, įsigerkit su merginomis alaus, nebus taip karšta.“

J. Karvelis.

NEMATOMA GALYBE.

(Siuzetas Karas'o).

I.

Didelis seno vienuolyno laikrodis išmušė keturias. Varpo aidas atsimušė į nykų gyvenimą jauno vienuolio Fornari. Srioav žaidžiančių saulės spindulių, atidarė Fornario užmiegotas akis...

Aplinkui viskas skendo amžiname ramume...

Atsivėpęs minkšto, tyro Liepos mėnesio oro, jis senų papratimų, vienuolių atsėdėjo ant lovos. Iš kaimyniško gyvenimo pasigirdo keletas pasivėlinę mušimai sieninio laikrodžio. Tuom tarpu, lyg pritardamas tam laikrodžio mušimui, sučiulbėjo kur ten toli garsus lakštingalės balsas. Jaunas vienuolis apsisiautė ilgą apsiaustuvą, apsiavė minkštas šliures ir tykia išėjo į ilgą priemenę. Senukas, vienuolyno tarnas, pasirėmęs ant rankų, rymojo kamputyj ir kasžinką murmėjo sau... Paėjus ateinanti, umai pašoko ir kaip iš miego prakalbėjo:

— Labą rytą! Ar maudyties einate?

— Taip, — atsakė vienuolis ir maloniai pažiūrėjęs į senuką nuėjo savo keliu...

Senukas biskutį nusišypsojo ir vėl pradėjo snausti...

II.

Vienuolis išėjo į didelį kiemą, aptvertą augštu aptvaru. Mažas upelis, Ema, plaukė vingiodamas per visą apilinkę ir už poros varnų, siauru, kaip rankovė take, liu, įbėgo į upę Arno.

Vakarinę dalyj vienuolyno A. Ema plačiau sruvena ir savo kitu krantu siekė moterų vienuolyną, stovintį kitoj pusėj upės

Kuomet Fornari prisarti no prie upės, jis kasžinkokiam susijudinė, atsisėdė prie mažos olos, apaugusios žaliais kiminiais ir žiūrėjo į tolimą erdvę savo gražiomis, didelėmis, protingomis akimis ir užsimastė...

Po dešinė, matėsi augštas, auksuotas bokštas, kuris nuo saulės spindulių gražiai blizgėjo. Po kairė, rodosi lyg snaudė, marga eilė kalnų. Gražus bokštas moterų vienuolyno, stovinčio priešais, skendo bangose melsvų debesų.

Kiekvieną rytą jaunas Fornari žiūrėjo į ten ir, giliai paslėpęs kasžinką savyje, galvojo...

Kuomet jo akys pailso bežiurint ilgai į vieną daiktą, tuomet jis tingiai numetęs nuo savęs rubus, pamazų i-bridu vandenin. Pasinėręs du-tris sykius dugnan, jis vėl išlipo ant kranto ir nesu- prantamai pažiūrėjęs į moterų vienuolyną, virto ant drėgnų, šiltų smilčių. Per- siverstė kelis sykius: visas jo kunas aplipo smiltimis—ir vėl nėrė vandenin. Padaręs du-tris nėrimus, jis pri- plaukė prie didelio vandenų esančio akmens ir atsistojo ant jo. Stovyla jo išrodė kaip Michael Angelo: visas kunas kaip nulietas. Suju- dinta krutinė ir jaunas, gra- žus veidas—kvėpavo neįpa- sakytą meile prie gyvenimo...

Kilanti saulės spindu- liai apsiutė jį iš visų pusių... Per veidą perbėgo paslėptas nusišypojimas... šoko van- denin—nuplaukė į kairę...

Visur aplinkui tyla ir ra- mumas. Upė tartum snau- dė...

Nuplaukęs nemažą alsinan- tį šmota, jis daplaukė mažą salikę ir nusprendė pasislė- ti. Kelios grupės kasžinko- kių bevėdžių krūmų ir daug visokių laukinių gėlių, mar- gavo ant visos salos. Mono-

toniškas, garsus kvakšėji- mas, beskaitylio choro var- lių kuteno ausį...

Šviesus saulės spinduliai liuosai šokinėjo po stiklines bangas snaudžiančios Emos. Žiūrėdamas į tą užburta šo- kinėjimą, jis ir-gi panorėjo susilieti su jomis... Bet- t-s-s-s!.. Supliauskėjo, tar- tum didelė banga,—sujudė- jo aplinkui vanduo... Per vi- šą Fornari kuną peregjo bau- gūs šurpiuliai... Prisiartinęs prie tankaus krūmo, jis pa- mažu praskleidė šakas ir... užmirė ant vietos...

Ant vandens paviršio, pa- naši į stebuklingą paukštį, plaukė galva... Puikus atla- siniai plaukai, išsiskleidę lan- ku, tartum rodosi plasnoja sparnais...

Jo siela, širdis ir protas, tartum susiliejo į kasžinko- kią juodą masą... Persigan- dęs pamatė jis, jog plau- kiant galva yra merginos ir plaukia tiesiai į jo pusę... Jo akis sumirgėjo milijar- dų visokių ugninių žvaigž- delių... Su prispaustu kvė- pavimu ir surinkęs visas jie- gas, užsiglaudė už krūmo...

Ot, dar keletas šuolių tu pasakiškų sparnų ir tas min- čių paukštis pasiekė jo užsi- slėpimą...

Kraujas šala gislose... ot— jį jau čia!!!

Akyse aptemo... Mintys ne- veikia... Balta... juoda... ku- nas... ir... daugiau nieko...

III.

Tartum įniršusi banga, akies mirksnyje išsoko iš van- dens graži mergina... Žengė nedrąsų žingsnį priekyn ir sunkiai atsiduso. Supurtė rankomis, kaip lankiomis ša- kelėmis, nukratė nuo savęs vandens lašus ir, tartum nu- lieta iš balto marmuro, ne- judėdama stovėjo prieš jį...

Valdomas kasžinkokios ne- matomas galybės, užšalęs Fornari, atidžiai žiūrėjo į kiekvieną pasikrutinimą ap- nuogintos merginos ir... pa- žvelgęs į jos profilį — jis pažino ją. — Tai buvo gra- žioji sesuo Ana iš moterų vie- nuolyno.

Didelėse procesijose, buda- vo, žiūrių į tą puikią seserį, apvilktą ilgą, juodu plosčiu- mi ir visuomet rodėsi, jog matai šv. Magdalena... Bet matyti ją taip... naują!.. Jis pastebėjo, kaip jos jauna krutinė kilnojasi. Jis uždu- ro.

— Ne! Turbut čia tik saulės atspindis! — pamislįjo sau. Nuo persigandimo jis pa- darė neatsargų judėjimą ir... subraskėjo sausa šakelė... Varlės nutilo.

Mergina konvulsiskai su- drebėjo.

— Ai! — pasigirdo sunkus dejavimas ir persigandusi be- žado, puolė ant žydinčio krūmo... maža, slidi ranka pasiekė pasislėpusį Fornari. Tylėjimas suspaudė jo sie- lą...

— Santa Magdalena! — su- šuko jis su tokiu tvirtumu, kad ir pats sudrebėjo... aky- mirksnyj ir jis prie jos. Jo muskulai išsitempė. Ir ne- mainant kvėpavimo, jis umai pakėlė apalpusią Aną. Apka- binė ją ir surinkęs visas sa- vo jėgas, liejo vandenį ant jos pamėlynavusio veido...

Ana biskutį pravėrė akis ir pamatėsi save tokiam pa- dėjime, sušuko taip nežmo- niškai, kad visi aplinkiniai kalnai susiubavo. O apsvai- gintas Fornari ką-tik nepa- leido ją iš savo rankų...

— Santa Madona! Leisk!.. Balsas jos nutruko. Iš akių bėrėjo ašaros, o ant jos per- sigandusio veido aiškiai buvo matyti kasžinkokie sunkūs ir kankinanti atsiminimai.

Bet Fornari nepaisė. Vis drūčiau spaudė ją prie savęs ir dar labiau erzino savo kvė- pavimu.

— Pa-lei-ski-te! — prašė ji. — Vardan dangiškojo Die- vo, pa-lei-ski-te!

— Pa-lei-ski-te! — atsi- mušė aidas toli į kalnus.

— Tylė! Ana! Tylė! — marmėjo sumišęs vienuolis ir drebančios jo rankos dar la- biau apkabino jos kūną.

Vienuolė nenoroms pažvel- gė ant „drausaus draugo“ ir iškart pažino gražųjį „broli“ Fornari.

— Dvasiškas broli, palei- kite! Meskite mane į tylin- čią upę, lai jos tyras vanduo uždegis mano suvienėjusį gyvenimą!

Fornari suprato, jog ji pa- žino. Nežinodamas ką toliau daryti, jis dar labiau ir dru- čiau apkabino ją, o jo lupos tartum suaugo su lupomis vienuolės...

Maža vilnis atsimušė į kran- tą. Kur ten toli sučiulbėjo paukštis.

Galų gale jo muskulai pa- liso ir šlidus vienuolės kunas pamazė nusileido ant žemės. Paliusuota vienuolė tuoj pa- šoko ant kojų ir uždegusi rankomis akis, bėgo link van- dens... Bet netikėtai ranka Fornari užstojo jai kelią, o jo juodos, tartum degančios akys lyg paklausė: „Kur?“

— Neužlaikykite! — prašė vienuolė lyg sumišusi ir silp- na... Fornari tą silpnumą su- prato.

Valandėlė tyla. Nuo netolimo bokšto lėkė bursų baltų karvelių. Kalnuose paukštis čiulbėjo.

Užsimiršusi vienuolė ati- dengė savo rankas nuo akių ir... jie pasižiūrėjo viens į ki- tą... Abi „dvasiškos sielos“ susijudino ir persigando...

— Ten! Ten leiskite!.. Ten skambina jau rytmetinė...

— Ach, skambina?! — lyg pabudo vienuolis... Bet... Dieviškoji sesuo? — Jo vei- das mainėsi ir išreiškė klaui- simą. Vienuolė lyg išskaitę- dama tą paslėptą išreiškimą suriko:

— Ne!

Lyg apsvaigintas kasžin- koku neaiškiu, bet malonių jausmu, Fornari atkartojė: — Ne??? Tu neatstumi? Nenužiuri manęs?

Veidas jo susisarmatino, kaip mažiuko. Ore kas tai sunkiai atsiduso... Varpai nu- tilo.

Vienuolė paslaptinai pa- žiūrėjo ant savo gražiojo bro- lio-draugo ir drebedama nuo išgąsčio, verkdamas prabilo: — N-n-e! N-n-e! Santa Madona šią naktį mane čia atsiuntė!.. — Nutilo, bet Fornari suprato.

— Santa Madona! — suri- ko jis.

Umai, kaip užkirsdamas ji rašneko:

— Dabar jau vėlu... Visai vėlu, netikėtai drauge — ir tylesniu balsu pridėjo: — Santa Madona pati pasky- rė mums pasakišką susitikimą... ir... šią naktį, kuomet mėnu- lis daplauks iki kryžkelio, kur yra stovyla Madonos, jus po Madonos šešėliu mane rasite. — Ir su tuo pasakymu ji bu- vo jau upėj... Plaukdamas ji dar sykį pažiūrėjo ant ap- svaiginto vienuolio ir atkar- tojo: — Šešėlyj Madonos!

Fornari atsisuko į rytų pu- sę, puolė vandenin ir nuplau- kė į dešinę.

Varlės vėl sukvakėjo. Kur ten krumuose kasžinkas su- judėjo. O ore dar ilgai skam- bėjo aidas: — „Šešėlyj Madonos!“

A. Ž-tas.

Šitas paveikslėlis parodo, kaip darbininko šeimyna, išėjusi ant stogo atsvėdinti, alpsta nuo vasaros karščio, kuomet kapitalisto šeimyna važinėja automobiliu pajurė- je ir, gaudydama vėsų orą, smagiai praleidžia laiką. Kodėl gi darbinininkas neina pasi- važinėti? Todėl, kad padarytą jo automobilių pasiėmė ponas kapitalistas.

IŠ LIETUVOS

Naumiestis (Vladislavo- vas, Suvalkų gub.). Birželio 13 (26) d. 6 valandą po pietų policija padarė kratą „Savi- tarpinės Pašalpos Darbinin- kų Draugijos“ bute: paėmė visas popieras ir pranešė, jo- gei draugijos skyrius už- dengtas yra, nes tos Drau- gijos Centralinė Valdyba ne- galedama gyvuoti užsidariu- si pati. Gaila, nes Naumies- čio skyrius per paskutiniū 2 mėnesių buvo pradėjęs gy- venti. Kaimietis.

Šakiai. Emigracijos au- kos. Birželio 14 (27) d. iš- ryto į Šakius atvarė 6 veži- mus su suimtais emigrantais. Tą-pat dieną etapu jie buvo išvaryti į gyvenimo vietas. Pasisekė sužinoti, kad Ame- rikon jų važiuo 80 žmonių; taip bent sakė patys emigran- tai. Suėmė 27, kiti pabėgo. Suimtųjų tarpe 9 vyrai, 13 moterų ir 5 vaikai; du—kru- tiniai. Jie paeina daugiausia iš Vilniaus, Kauno ir net Vitebsko guber. Taigi žmo- nės eina Amerikon net viso- mis šeimynomis. Priegtam neapsieina ir be išnaudojimo: pakliuva į faktorių rankas, jie dažnai buna apgauti ir nekartą pajunta nustoje pa- skutinio skatiko. Sn.

Krata. D-ras J. Šlapelis birželio 13 d. parsivežė iš sa- vo knygyno savo bustan 4 skryniais knygų, žinoma, ne- uždraustų. Roks šnipas pa- matęs, manėsi „revoliucijos lizdą“ aptikęs, tuojau prane- šė šnipų skyriui, ir tas birže- lio 14 d. atsiuntė policijos bu- rį visų namų kratytų. Atr- dę tas keturias skrynias (arti- ti 100 paimti, išsitrinko visų knygų po vieną egz., išviso 14. Tos „baisiosios“ knygos pasirodė: Aisbės Elemento- rius, Mikolainio pradinė Ari- metika, Baltrušaičio V. Je- zaus gyvenimas, Buechnerio Speka ir Medega, Baltramie- jaus Naktis, Vilnius Tell ir t. t. Visas jas dabar šnipai cenzu- ruos; beneras aritmetikoje, kurios skaitlinės revoliucio- niškai parašytos.

(Š „Lietuvos Žinių“.)

Ačiū!

Ištariu širdingą ačiū Wor- cesterio teatrališkai kuopai „Aidui“ už 12 rublių, kuriuos teikėsi man paaukauti iš su- lošto teatro pelno.

J. Besirdis.

Aiškumo dėlei.

No. 26 „Keleivio“ patėmy- jau iš Rochester, N. Y. žinu- tų, kur p. J. D.—lis rašo, buk 4-rios draugystės bendromis spėkomis surengė čia prakal- bas.

Link to turiu pasakyti, jo- gei prakalbos tapo surengtos ne bendromis spėkomis drau- gysčių, bet tik rupesčiu L.S.S. 7 kuopos.

Tiesa, paprasiūs pirmieviš- kų draugysčių paremti, jos neatsisakė ir sumetė tam tik- slui kelis dolerius aukų. Bet tos aukos buvo suvis mažos sulyginus su 7-tos kuopos iš- laidomis, kurios pasidarė ren- giant prakalbas. Todėl už su- rengimą prakalbų turi but garbė L. S. S. 7-tai kuopai.

J. V. Michelson.

„Ar yra Dievas?“

knygos prenumeratoriams pranešam, jog pusė knygos jau atspaudinta ir neužilgo bus gatava. Visiems, kas už- simokėjo 25c., bus nusiųsta po vieną egzempliorių. Kny- ga būtų buvusi jau atspaus- ta, bet p. Dono Kazokas pusė- nai ją padidino, todėl pasida- rė daugiau darbo. Red.

Pajieškojimai

Pajieškau apsidėmimui merginos, nuo 16 iki 23 metų senumo. Aš esu 24 me- tų. Geistina kad atsiųskit merginos laisvų pažvalgų, mylinčios apvieta.

Vikaras Tarbutis, 28 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Pajieškau Karalinos Repsičios, paeina iš Kauno gub., Ukmergės pav., Užpalių valš., Likučių sodž. Ji pati ar kas ki- tas malonėkite atsiųskit šio adresu:

A. Vyrtaris,

206 Tatham st., Burlington, N.J.

Pajieškau 2 švogerių Petro Adomai- čio ir Kazimiero Ermulavičios. Dau- giau kaip 10 metų Amerikoje. Gir- dejau, kad jie gyveno Allegheny, Pa. Kas apie juos žinote arba jie patys mel- džiu atsiųskit šio adresu:

Stasys Montvila,

108 Kosciusko st., Kingston, Pa.

Pajieškau draugo Stanislovo Laba- nauko, antri metai kaip Amerikoje. Pir- miau gyveno Newark, N.J. Apie 7 mė- nesiai kaip išvažiavo į Grand Rapids, Mich. Paeina iš Kauno gub., Šaulių miesto. Jis pats ar kas kitas meldžiu atsiųskit ant šio adresu:

A. Kvedera,

107 Adams st., Newark, N. J.

Pajieškau brolio Stanislovo Labanaus- ko, Kauno gub., Šaulių miesto. 7 mė- nesiai kaip išvažiavo į Grand Rapids, Mich. Turiu svarbų reikalą. Meldžiu atsiųskit ant šio adresu:

A. Labauskas,

113 Adams st., Newark, N.J.

Pajieškau brolio Leono Juokupkos, paeina iš Kauno gub., Vilkmergės pav., Šimonių par., Šiakinų sodž. 4 metai kaip Amerikoje. 2 metai atgal gyveno Rochester, N.Y. Kas apie žino arba jis pats teikisite pranešti šio adresu:

Kazys Juokupka,

345 St. Ambrose st., Montreal, Canada.

kudikius. Pabėgo, rodos, į Chicago. Kas man apie tai praneš, tam skiriu 25 dol. dovanų.

Tomas Kazlauskas,

101 Bell ave., Mc Kees Rocks, Pa.

PIKNIKAS.

Mew Britain, Conn. Draugystė Sv An- driejaus parengia pikniką, kuris atsisus 23 dieną Liepos (July) Shutzen Parke: prasidės 1 valandą po pietų ir trauksis iki vėlybai naktčiai. Kviečiame visus lie- tuvius ir lietuvaites vietinius ir iš aplin- kinų miestų atsilankyti. Kiekvienas busit užganėdintas, nes bus visokių gė- rimų ir valgių; taipgi lietuviški muzi- kantai, kurie grieš visokius lietuviškus šoki- us. Jauja dykai.

KOMITETAS.

Chicagoiečių atyda.

Organizuojantis Chicago Lietuvos Socialist Party skyrius (Lithuanian Branch of S. P.) turės susirinkimą lie- pos (July) 23 d., subatoje, 8 val. vakare po No. 1400 Augusta st., kertė Milwau- kee ir Noble st., Western University Settlement.

Kam nebaisus socializmas, kam rupi ateitis ir pakelimas prispaustųjų, malo- nekiet atsilankyti.

Kviečia KOMITETAS.

Parsiduoda

Puiki būclinė ir gresinė Lietuvos ap- gyventoj vietoj po šiuo antrašu:

234 Wayne st., Jersey City, N.J.

ANT PARDAVIMO

Puikus namas po No. 512 Fourt st., So. Roston, 6 kambariai, maudyne, ga- zas įvestas, viskas įtaisyta parankiai.

HENRY I. BOWEN,

469 Broadway, So. Boston, Mass.

Draugysčių Reikalai

Dr-stė Lietuviška Tautiška Tėvynės Myletojų No. 1.

Town of Lake, Chicago, Ill.

ADMINISTRACIJA:

Prezidentas A. J. Bierzynskis,

4600 S. Paulina st.

Vice-prez. A. A. Pozska,

4603 So. Harmitage ave.

Prot. rašt. K. A. Czapas,

4436 S. Wood st.

Turtų sekr. Leonginas Jaugilis,

4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis,

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

4606 S. Paulina st.

